

॥ श्रीवल्लभचरित्र ॥

प्रकाश
पुस्तक प्रकाशन - भुवनेश्वर

॥ श्रीवल्लभचरित्र ॥

लेखन/संकलन

गोस्वामी श्रीपीयूषकुमारजी महोदय
मोटी हवेली - जूनागढ.

चित्ररचना

गोस्वामी सौ. श्रीपद्मश्रीवल्लभजी
मोटी हवेली - जूनागढ.

प्रति

२०००

प्रकाशन वर्ष

श्रीकृष्णभाष्य पर ३६, श्रीवल्लभाभाष्य ५३७, विक्रम संवत् २०७०, ई.स. २०१४

न्योछावर

३. २०

प्राप्तिस्थान

श्रीपुष्टिसंस्कार संस्थान, मोटी हवेली, जूनागढ

मुद्रण/प्रकाशन संयोजन :

पुष्टि पब्लिकेशन - जूनागढ

ईन : ०२८५ - २६२११११, मो. ९६३८० २६४५६

www.pushtipublication.com

© सर्व हक्क प्रकाशकने आधिन.

॥ श्रीवल्लभचरित्र ॥

पुष्टिभक्तिमार्ग-प्रवर्तक साकारब्रह्मवाह-स्थापक आचार्यवर्य
श्रीमहाप्रभुशु श्रीवल्लभाचार्यशु

આમુખ

આપણી ધર્મનિષ્ઠાનો આધાર આપણા ગુરુવર્ય શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનો ઉપદેશ છે. આપણા પથદર્શક શ્રીવલ્લભાચાર્યચરણના ચરિત્રનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય અને આચાર્યચરિત્રના ભાવન દ્વારા આપણામાં વૈષ્ણતાના સંસ્કારોનું સહજ પ્રવર્તન થાય તે માટે 'શ્રીવલ્લભચરિત્ર'નું પ્રકાશન કરવામાં આવી રહ્યું છે. બાળકો તથા સર્વને વિશેષ ઉત્સાહ થાય તે માટે સુંદર રંગીન ચિત્રોથી પુસ્તિકાને સજ્જ કરવામાં આવી છે.

અમારો આ અલ્પ પ્રયાસ શ્રીવલ્લભના ચરણકમલમાં સમર્પિત કરીએ છીએ.

ગોસ્વામી શ્રીપીયૂષકુમારજી મહોદય
ગોસ્વામી સૌ. શ્રીપદ્મશ્રીવલુજી

અનુક્રમણિકા

- શ્રીવલ્લભાચાર્યજીના પૂર્વજો ૪
- શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનું પ્રાકટ્ય ૪
- શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનું બાલપણ ૫
- જગન્નાથપુરીમાં શ્રીવલ્લભનો પ્રભાવ ૭
- ત્રણ પૃથ્વી (ભારત) પરિક્રમા ૯
- ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણ દ્વારા દીક્ષામન્ત્રનું પ્રદાન ૧૦
- શ્રીનાથજીનું પ્રાકટ્ય ૧૧
- શ્રીસુબોધિનીલેખન તથા અન્ય ગ્રન્થો ૧૩
- શાસ્ત્રાર્થમાં વિજય અને કનકાભિષેક ૧૪
- સ્વમતસ્થાપન તથા પત્રાવલંબનની રચના ૧૫
- શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનો પરિવાર ૧૬
- શ્રીપુરુષોત્તમસહસ્રનામની રચના ૧૮
- શેઠ પુરુષોત્તમદાસને ત્યાં નન્દમહોત્સવ ૧૯
- શ્રીદ્વારિકાધીશજીનું પ્રાકટ્ય ૨૦
- ભગવન્નામનું માહાત્મ્ય ૨૧
- શ્રીવલ્લભાચાર્યજી વૈષ્ણવો માટે સદા બિરાજે છે ૨૧

श्रीवल्लभाचार्यज्जना पूर्वज्ञे

श्रीवल्लभाचार्यज्जना पूर्वज्ञ श्रीयज्ञनारायणभट्टज्ज दक्षिण भारतना काकुंभकर (कांकरवास) गाममां रहता एता. तेओ सात्त्विक सदाचारी ब्राह्मण एता अने शास्त्रोना उत्तम ज्ञाता विद्वान् एता.

तेओ कुलपरम्परा अनुसार सोमयज्ञ करता. वेदमां कहुं छे 'यज्ञो वै विष्णुः' ओटले के 'यज्ञ; भगवान्नुं स्वरूप छे'. ओक वज्रत भगवद्भावथी श्रीयज्ञनारायणज्ज; सोमयज्ञ करी रह्या एता त्यारे यज्ञकुंडमांथी साक्षात् भगवान् श्रीकृष्ण; मदनमोहनज्ज स्वरूपे प्रकट थया. श्रीयज्ञनारायणज्जओ अत्यन्त प्रसन्न थछने प्रभुने दंडवत् प्रणाम कर्या.

भगवान् श्रीकृष्ण; श्रीयज्ञनारायणज्जने वरदान आप्युं के "आपना कुलमां १०० सोमयज्ञ पूर्ण थशे त्यारे हुं अवतार धारण करीश"

आ रीते भूतल पर सन्मार्गना उपदेश माटे प्रभुओ; उत्तम कुलमां आचार्यस्वरूपे स्वयं प्रकट थवानो निर्धार कर्यो.

श्रीयज्ञनारायणभट्टज्जओ पोताना ज्जवनकालमां ३२ सोमयज्ञ कर्या. त्यार पछी तेमनी वंशपरम्परामां श्रीगंगाधर भट्टज्जओ २८, श्रीगणपति भट्टज्जओ ३०, श्रीवल्लभ भट्टज्जओ पांच अने श्रीलक्ष्मण भट्टज्जओ पांच सोमयज्ञ कर्या. आ रीते श्रीलक्ष्मणभट्टज्जना समयमां १०० सोमयज्ञ पूर्ण थया.

श्रीवल्लभाचार्यज्जनुं प्राकट्य

१०० सोमयज्ञ पूर्ण थया पछी श्रीलक्ष्मणभट्टज्ज; प्रभुना अवतरणनी प्रतीक्षा करवा लाग्या. तेओ पोताना पत्नी श्रीछलम्मागाइज्ज अने पोताना केटलाक आत्मीयजनोने साथे लछने दक्षिण भारतथी उत्तर भारत तरई आव्या. श्रीलक्ष्मणभट्टज्ज पोताना आत्मीयजनो साथे थोडो समय काशीमां रह्या; त्यां समाचार आव्या के आक्रमणकारीओ काशी पर आक्रमण करवा आवी रह्या छे. तेथी पोताना

परिवार अने आत्मीयजनोनी सुरक्षाने ध्यानमां राभीने; तेओ काशी छोडीने अन्य स्थानमां जवा नीकण्या.

ते वખते श्रीछलम्मागाइछ गर्भवती उता. रस्तामां यम्पारण्य नामना वनमां श्रीछलम्मागाइछने समय पहेला प्रसव थयो. बालक निष्येतन जण्णाता, अत्यन्त व्यथित

हृदये अेक वृक्ष नीये ते बालक राभीने उपर पांढडा ढांडीने तेओ आगण वध्या.

आगण जछने अेक स्थानमां रात्रिविश्राम कर्यो; त्यां स्वप्नमां प्रभुअे आज्ञा करी 'हुं आपनी राह जेउं हुं आप मने मूडीने आगण न जव'

तरत ज अत्यन्त आतुरताथी तेओ पाछा वण्या अने जयां पोताना बालकने पधराव्या उता ते शमीना वृक्ष नीये जछने जेयुं तो आसपास अग्नि प्रज्वलित उतो अने वर्ये बाल श्रीवल्लभ प्रसन्नमुद्रामां पोढी रखा उता. माताश्रीनुं उेत छलकाछ आव्युं, अग्निअे तेमने मार्ग आप्यो तेओअे छोडीने पोताना पुत्रने उपाडी लीधा.

आम श्रीवल्लभाचार्यछनुं प्राकट्य; माताश्री श्रीछलम्मागाइछ अने पिताश्री श्रीलक्ष्मणभट्टछ ने त्यां चैत्र वढ अेकादशी संवत् १५३५, रविवारना द्विवसे यम्पारण्यमां थयुं.

श्रीवल्लभाचार्यछनुं बालपण

श्रीवल्लभ बाल्यावस्थाथी ज अत्यंत प्रतिभाशाणी उता. श्रीवल्लभ बोलता शीष्या त्यार पछी वारंवार पिताश्रीना कक्षमां पधारता.

विद्वान् पंडितो बेछा होय अने शास्त्रयर्थाओ थती होय; त्यां बिराछ यर्थाओ सांभणता अने धण्णिवार तो कोछ प्रश्ननुं समाधान न मणे तो पोतानी बालवाण्णीमां ओछा शब्दोमां उकेल आपी देता. पंडितो नवाछ पामी जता अने श्रीलक्ष्मणभट्टछने कहेता, 'आपना पुत्र तो वाइपति (वाण्णीना स्वामी) छे.'

आ रीते श्रीवल्लभ बालपण्णथी ज अत्यन्त मेधावी उता.

श्रीलक्ष्मणभट्टछ पासे अेक सुंदर हष्टपुष्ट गाय उती. तेनुं नाम उतुं 'पयोढा'.

॥ श्रीवल्लभचरित्र ॥

श्रीवल्लभने पयोदा अत्यन्त प्रिय હતી.

એક દિવસ બાળ શ્રીવલ્લભે બધાને વાડામાં ભેગા થયેલા જોયા. સહુના મુખ પર દુઃખની લાગણી હતી.

શ્રીવલ્લભે પૂછ્યું ‘આપ બધા ઉદાસ કેમ છો ?’

પિતાશ્રીએ જવાબ આપ્યો ‘પુત્ર ! આપણી માનીતી ગાય પયોદા મરણ પામી છે.’

શ્રીવલ્લભ નિશ્ચેતન ગાય પાસે પધાર્યા અને ગાયની પીઠ પર પોતાના વાત્સલ્યસભર કોમલ શ્રીહસ્ત ફેરવીને કહ્યું, ‘પયોદા ! ઉઠો.’

આમ બોલતા જ જાણે ભર ઉંઘમાંથી આળસ મરડીને ઉભી થતી હોય તેમ પયોદા ઉભી થઈ ગઈ. સૌ નવાઈ પામ્યા.

માતા શ્રીઈલમ્માજીએ વલ્લભને ગોદમાં ઉંચકી લીધા અને વ્હાલથી મસ્તક પર હાથ ફેરવવા લાગ્યા. આ રીતે વિવિધ બાલકીડાઓ કરતા કરતા શ્રીવલ્લભ મોટા થતા હતા.

પાંચ વર્ષની વયમાં ઉત્તમ મુહૂર્ત જોઈને; શ્રીલક્ષ્મણ ભટ્ટજીએ ચૈત્ર વદિ ૯, રવિવારના દિવસે શ્રીવલ્લભના યજ્ઞોપવીત સંસ્કાર કરાવ્યા.

થોડો સમય શ્રીવલ્લભને પિતાશ્રી લક્ષ્મણ ભટ્ટજીએ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસ કરાવ્યો અને ત્યાર પછી વિદ્વાન્ બ્રાહ્મણો પાસે વિદ્યાભ્યાસ માટે મોકલ્યા.

માત્ર આઠ વર્ષની નાની વયમાં જ આપે સમ્પૂર્ણ વેદ, પુરાણ, સ્મૃતિ વગેરે ધર્મશાસ્ત્રો તેમજ સાંખ્ય, યોગ, ન્યાય, મીમાંસા, જૈન, બૌદ્ધ વગેરે વિભિન્ન મતોનો અભ્યાસ પૂર્ણ કર્યો.

આપશ્રીની અગાધ વિદ્વત્તા જોઈ સહુ કોઈ આશ્ચર્ય પામતા અને આપને ‘બાલસરસ્વતી’ કહેતા.

જગન્નાથપુરીમાં શ્રીવલ્લભનો પ્રભાવ

ભારતભ્રમણ કરતા કરતા શ્રીવલ્લભ જગન્નાથપુરી માં પધાર્યા. જ્યારે શ્રીવલ્લભ શ્રીજગન્નાથજીના મંદિરની પાસે પધાર્યા ત્યારે ત્યાંના કોઈક પંડાએ આપશ્રીને શ્રીહસ્તમાં પ્રભુનો મહાપ્રસાદ આપ્યો. તે દિવસે એકાદશી હતી અને શ્રીવલ્લભનો તો

નિયમ હતો કે એકાદશીના દિવસે જલ પણ ન લેવું. તેથી શ્રીવલ્લભે તે મહાપ્રસાદને શ્રીહસ્તમાં જ રાખીને વેદ - પુરાણ વગેરેમાં જ્યાં જ્યાં પણ મહાપ્રસાદના માહાત્મ્યના શ્લોક છે તે સર્વ શ્રીમુખથી ઉચ્ચાર કરવા લાગ્યા.

એમ કરતા કરતા એકાદશીનો દિવસ તથા રાત્રિ વ્યતીત થયા અને બીજા દિવસે સવારે આપે મહાપ્રસાદ ગ્રહણ કર્યો. ત્યારે ત્યાં શ્રીજગન્નાથપુરીમાં શ્રીવલ્લભની વિદ્વતા અને માહાત્મ્ય જોઈને સર્વ લોકો કહેવા લાગ્યા 'આપશ્રી તો સાક્ષાત્ ઇશ્વર છે. મનુષ્યદેહમાં આવી વિદ્યા ન હોય. ચાર વેદ, અઢાર પુરાણ સર્વ શાસ્ત્ર આપને જીવહાર છે.'

તે સમયે જગન્નાથપુરીમાં રાજા ભોજદેવ હતા. તેમણે પણ આ ચર્ચા સાંભળી.

તેથી તેણે આવીને શ્રીવલ્લભાચાર્યજીના દર્શન કર્યા અને કહ્યું, 'મારા ઘણા ભાગ્ય છે કે મને આપના દર્શન થયા. અમારે ત્યાં વૈષ્ણવ સમ્પ્રદાય અને માયાવાદીઓ વચ્ચે ઘણો વિવાદ છે. તેનું કોઈ સમાધાન થતું જ નથી. આપનું જ સામર્થ્ય છે; તેથી આપ કંઈક ઉપાય કરો.'

શ્રીવલ્લભે કહ્યું 'તમારી ઇચ્છા પ્રભુ અવશ્ય પૂર્ણ કરશે. તમારે ત્યાં જેટલા પણ બ્રાહ્મણો છે તેમને બધાને એકત્રિત કરો અને જે મોટા મોટા પંડિત હોય તે અમારી સાથે આવીને ચર્ચા કરે.'

ત્યારે રાજાએ બધા બ્રાહ્મણોને બોલાવ્યા. બધા જ બ્રાહ્મણો શ્રીજગન્નાથજીના મંદિરમાં ભેગા થયા. રાજા ભોજદેવ પણ સભામાં આવ્યા.

श्रीवल्लभचार्यञ्च पाण्डु सत्त्वाभां पधार्या. सर्वने आपना अेवा दर्शन थया ज्ञाणे
के साक्षात् सूर्य - अग्निनो तेजोमय पुंज होय.

त्यार पछी विद्वानो आपश्री साथे शास्त्रयर्था करवा लाग्या. पंडितो जे जे युक्ति
लगाडे श्रीवल्लभ तेनुं भंडन करे. घण्टो लांबो समय यर्था याली. पंडितो उत्तर न आपी
शके छतां पाण्डु पराजय मानवा तैयार न थया. केमे करीने यर्थानो अन्त न आव्यो.

त्यारे श्रीवल्लभे कहुं 'आपाणा वाढनुं समाधान श्रीजगन्नाथञ्च भगवान्
पासेथी ज मेणवीअे. तेओश्री जे लभी आपे ते ज सत्य.'

त्यारे राजा अने ब्राह्मणोअे कहुं, 'श्रीजगन्नाथञ्च केवी रीते लभशे ?'

श्रीवल्लभे कहुं, 'श्रीजगन्नाथञ्चनी सामे कोरो कागण अने लेपनी-साहीनो
भडियो धरी आवो अने द्वार बंध करो.'

त्यार पछी आपश्रीअे कागण पर यार प्रश्नो लभ्या -

- (१) परमार्थना साधनरूप मुष्य शास्त्र कयुं ?
- (२) मुष्य सेव्य देव कया ?
- (३) मुष्य मन्त्र कयो ?
- (४) मुष्य धर्म (कर्म) कयो ?

आ प्रश्नो लभेलो कागण सर्वने बतावीने श्रीवल्लभे राजाने आप्यो अने
राजाअे श्रीजगन्नाथञ्च सम्मुख अे कागण अने साथे कोरो कागण तेम ज कलम-भडियो
मूडी मंदिरना द्वार बंध करवामां आव्या.

थोडा समय पछी द्वार भोलता; यारेय प्रश्नोना उत्तर रूपे; श्रीजगन्नाथञ्च
प्रभुअे अेक श्लोक लभी आप्यो छता. जे आ प्रमाणे छतो.

अेकं शास्त्रं देवकीपुत्रगीतम् अेको देवो देवकीपुत्र अेव ।

मन्त्रोप्येकस्तस्य नामानि यानि कर्माप्येकं तस्य देवस्य सेवा ॥

- (१) सर्व शास्त्रोना सार रूप छे - भगवान् श्रीकृष्णअे कहेली गीता,
- (२) सर्वोपरी देव छे - भगवान् श्रीकृष्ण,
- (३) मुष्य मन्त्र छे - भगवान् श्रीकृष्णना नाम,
- (४) श्रेष्ठ कर्म पाण्डु - भगवान् श्रीकृष्णनी सेवा ज छे.

आ रीते श्रीवल्लभचार्यञ्च द्वारा कहेवायेला सिद्धान्तने भगवान्

શ્રીજગન્નાથજીએ પણ સર્વ પંડિતોની સામે પૂર્ણ સમર્થન આપ્યું.

શ્રીજગન્નાથજીના હસ્તાક્ષર જોઈને સર્વજનો અત્યન્ત પ્રસન્ન થયા. અને બોલ્યા ' આ વચન અમારા માટે સર્વોપરી માન્ય છે.' સહુજનો શ્રીવલ્લભાચાર્યજીની સ્તુતિ કરવા લાગ્યા કે 'ધન્ય છે શ્રીવલ્લભ ! આપશ્રી જે કહે છે તે સાક્ષાત્ ભગવાન્ પણ કરે છે.'

રાજા ભોજદેવે કહ્યું કે 'આપ સાક્ષાત્ ઇશ્વર છો. આપશ્રી વિના આ વિવાદનો કોઈ સમાધાન ન કરી શકત.''

આ રીતે વિભિન્ન મતના વિદ્વાનો, રાજાઓ અને ધાર્મિક જનસમુદાય; શ્રીવલ્લભાચાર્યજીની બહુમુખી પ્રતિભા અને તેજસ્વી વ્યક્તિત્વથી પરિચિત અને પ્રભાવિત થયા હતા.

આમ બાલ્ય-અવસ્થાથી જ સમસ્ત ભારતમાં શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનો યશ પ્રસરી રહ્યો હતો.

ત્રણ પૃથ્વી (ભારત) પરિક્રમા

શ્રીવલ્લભાચાર્યજીના ભૂતલ પર પ્રકટ થવાના મુખ્ય ત્રણ કારણો હતા.

- (૧) પ્રભુના કૃપાપાત્ર દેવી પુષ્ટિજીવોને પ્રભુની પ્રાપ્તિનો માર્ગ બતાવવો.
- (૨) શ્રીમદ્ભાગવતના વાસ્તવિક અર્થને પ્રકટ કરવો.
- (૩) સાકાર બ્રહ્મવાદ (શુદ્ધાદ્વૈત મત)નું સ્થાપન કરવું.

દેવીજીવોના ઉદ્ધાર અને શાસ્ત્રોના સાચા અર્થને લોકમાં સ્થાપિત કરવા માટે શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ ખૂબ જ નાની વયથી ભ્રમણ કરવાનો પ્રારંભ કર્યો. સમ્પૂર્ણ ભારતના વિવિધ ક્ષેત્રોમાં આપશ્રી પધાર્યા. અનેક ધર્મનિષ્ઠ જીવો આપશ્રીના દિવ્ય વ્યક્તિત્વ અને સુંદર સરલ પ્રામાણિક સિદ્ધાન્તોથી પ્રભાવિત થઈને આપશ્રીને શરણે આવ્યા.

શ્રીવલ્લભ જ્યાં પણ પધારતા ત્યાં ગામની બહાર જ વૃક્ષ નીચે એકાન્તમાં મુકામ કરતા. શ્વેત ધોતી - ઉપરણો ધારણ કરતા. દ્રવ્ય સંગ્રહ ન કરતા. આપશ્રીનું

જીવન અત્યન્ત સાત્ત્વિક હતું.

આપશ્રીએ પોતાના શિષ્યોને ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણની શરણાગતિ અને ભક્તિ નો ઉપદેશ આપ્યો અને તે પ્રમાણે જીવન જીવવાની પ્રેરણા આપી.

આ રીતે શ્રીવલ્લભે ત્રણ વખત ખુલ્લા ચરણારવિન્દથી સમ્પૂર્ણ ભારતની પરિક્રમા કરી.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી; ભારત પરિક્રમા દરમ્યાન શ્રીબદ્રિનાથજી - વ્યાસગુફા (ભારતનો ઉત્તર ભાગ) થી લઈને રામેશ્વરમ્ (ભારતનો દક્ષિણ ભાગ) તેમ જ બેટ દ્વારકા (ભારતનો પશ્ચિમ ભાગ) થી ગંગાસાગર (ભારતનો પૂર્વ ભાગ) સુધી પધાર્યા.

આટલા મોટા વિસ્તારમાં જુદી જુદી ભૌગોલિક કઠિન પરિસ્થિતિઓ અને કડકડતી ઠંડી - અત્યન્ત ગરમી - વરસતા વરસાદ વગેરે જુદી જુદી ઋતુઓમાં ખુલ્લા ચરણારવિન્દથી અને માત્ર ધોતી-ઉપરણા ધારણ કરીને પધારવું તે આપશ્રીનું વિલક્ષણ સામર્થ્ય અને કર્તવ્યનિષ્ઠા બતાવે છે.

આપનું એક જ લક્ષ્ય હતું - જીવોને ભગવદ્ સમ્મુખ કરવા અને શાસ્ત્રના પ્રામાણિક સિદ્ધાન્તોને જગતમાં સ્થાપિત કરવા.

તે લક્ષ્ય પ્રાપ્તિ માટે શ્રીવલ્લભે કેટલી પણ કપરી પરિસ્થિતિઓ હોય તેની પરવા કરી નથી. આચાર્યવર્ય શ્રીવલ્લભાચાર્યજીને માત્ર અને માત્ર જીવોના કલ્યાણની જ ચિન્તા હતી.

ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણ દ્વારા દીક્ષામન્ત્રનું પ્રદાન

એક વખત શ્રાવણ સુદ એકાદશી (પવિત્રા એકાદશી) ના રાત્રિના શ્રીવલ્લભાચાર્યજી શ્રીગોકુલમાં શ્રીયમુનાજીના તટ પર વિશ્રામ કરી રહ્યા હતા. સાથે આપના પરમ શિષ્ય દામોદરદાસ હરસાનીજી પણ હતા.

તે સમયે શ્રીવલ્લભને ચિન્તા થઈ કે “પ્રભુની આજ્ઞા પ્રમાણે પુષ્ટિજીવોને ભગવદ્સેવા દ્વારા પ્રભુસંબંધી બનાવવા છે. પરન્તુ પ્રભુની સેવા માટે આવશ્યક શુદ્ધિ તો જીવમાં છે નહિ ! તો પછી તેવા દોષયુક્ત જીવનો પરમ ગુણવાન્ સર્વદોષ રહિત એવા પ્રભુ સાથે સંબંધ કેવી રીતે થઈ શકે ?”

શ્રીવલ્લભની જીવોના ઉદ્ધાર વિષયક આ ચિન્તાને દૂર કરવા માટે ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણ શ્રીવલ્લભની સામે સાક્ષાત્ પ્રકટ થયા અને શ્રીમહાપ્રભુજીને ‘બ્રહ્મસમ્બન્ધ મન્ત્ર’ પ્રદાન કરીને આજ્ઞા કરી કે “બ્રહ્મસમ્બન્ધ મન્ત્રની દીક્ષા આપીને જે જીવને આપ સેવા

योग्य बनावशो तेनी सेवा हुं अंगीकार करीश अने तेने पोतानो मानीश; तेने छोडीश नहि.”

श्रीवल्लभ ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણ પાસેથી જીવના ઉદ્ધારનો ઉપાય પ્રાપ્ત કરીને અત્યન્ત પ્રસન્ન થયા. ત્યાર પછી શ્રીવલ્લભે પોતાના અનન્ય સેવક દામોદરદાસ હરસાનીજી ને પૂછ્યું ‘દમલા ! તેં કછુ સુન્યો ? (દમલા ! તે કંઈ સાંભળ્યું ?)

દામોદરદાસજીએ જવાબ આપ્યો ‘મહારાજ ! સુન્યો તો સહિ પરિ સમુજ્યો નાહિ’ (મહારાજ; સાંભળ્યું તો ખરું પણ સમજાયું નહિ)

ત્યારે શ્રીવલ્લભે દામોદરદાસજીને પ્રભુએ પ્રકટ થઈને કહેલી સર્વ આજ્ઞા કહીને સમજાવી અને સર્વપ્રથમ બ્રહ્મસમ્બન્ધદીક્ષા દામોદરદાસજીને આપી.

ત્યાર પછી વિવિધ સ્થાનો પર અનેક જીવોને શ્રીમહાપ્રભુજીએ બ્રહ્મસમ્બન્ધ દીક્ષા આપી. જે મને શ્રીમહાપ્રભુજી બ્રહ્મસમ્બન્ધ દીક્ષા આપતા તેઓ પૂછતા ‘અબ હમારો કહા કર્તવ્ય હૈ ?’ ત્યારે શ્રીવલ્લભ ઉત્તર આપતા ‘ભગવદ્સ્વરૂપ પધરાયકે સેવા કરો.’

ત્યાર પછી અનેક પ્રસંગોમાં શ્રીમહાપ્રભુજીએ; તે વૈષ્ણવને ઘરે બિરાજીને તેમને સમ્પૂર્ણ ભગવદ્સેવાનો ક્રમ સમજાવ્યો છે. આ રીતે શ્રીવલ્લભ; પોતાના શિષ્ય પ્રતિ આત્મીયતાથી તેમના સાચા અને સમ્પૂર્ણ માર્ગદર્શક બન્યા છે. શ્રીવલ્લભની કૃપાથી અનેક વૈષ્ણવોની સેવાનો પ્રભુએ સ્વીકાર કર્યો.

શ્રીનાથજીનું પ્રાકટ્ય

દૈવી જીવોના ઉદ્ધાર માટે પરિભ્રમણ કરતા કરતા જ્યારે શ્રીમહાપ્રભુજી વ્રજ તરફ પધારી રહ્યા હતા ત્યારે માર્ગમાં ઝારખંડનો પ્રદેશ આવ્યો. ત્યાં શ્રીગોવર્ધનનાથજીએ શ્રીવલ્લભને આજ્ઞા કરી કે ‘અમે શ્રીગોવર્ધન પર્વત પર પ્રકટ થયા છીએ. આપ જલ્દીથી પધારીને અમારી સેવાનો ક્રમ પ્રકટ કરો.’

ત્યાર પછી શ્રીવલ્લભ આન્યોર પધાર્યા. ત્યાં એક ચોંતરા પર બિરાજ્યા હતા, ત્યારે આસપાસના વ્રજવાસીઓ આપના દર્શન કરીને કહેવા લાગ્યા, 'આ તો કોઈ મોટા મહાપુરુષ છે. આવું તેજ કોઈ મનુષ્યના મુખ પર ન હોય.' તે સમયે એક વ્રજવાસી સદુ પાડેએ આવીને હાથ જોડીને શ્રીવલ્લભને કહ્યું, 'સ્વામી ! કંઈક આરોગશો ?' ત્યારે શ્રીવલ્લભની સાથે રહેલા કૃષ્ણદાસ મેઘને કહ્યું, 'આપશ્રી પોતાના શિષ્ય સિવાય કોઈનું ગ્રહણ કરતા નથી.'

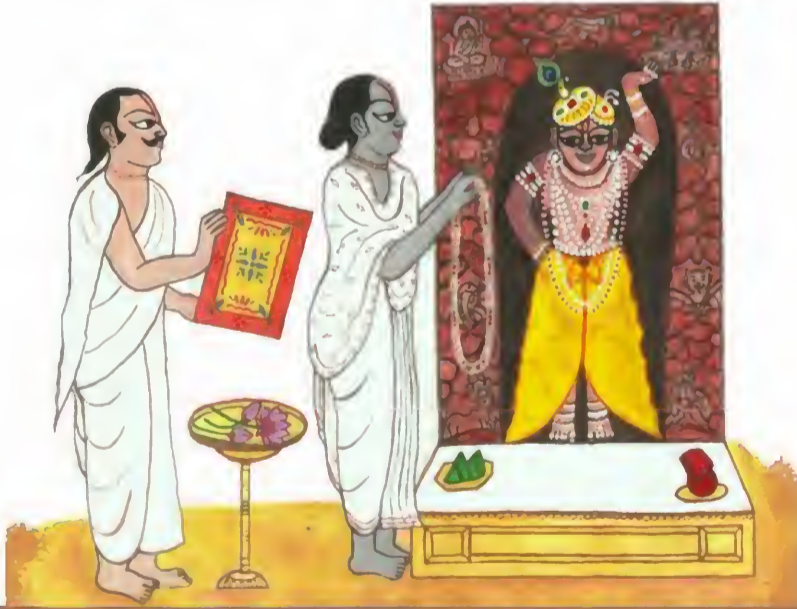
સદુપાડેની પત્ની નું નામ હતું ભવાની અને તેની પુત્રીનું નામ હતું નરો. નરો પર શ્રીનાથજી ખૂબ જ કૃપા કરતા. તે પ્રતિદિન સવાર સાંજ શ્રીગોવર્ધનનાથજીને દૂધ આરોગાવવા ગિરિરાજજી પર જતી અને ત્યારેક કોઈ કામકાજ વ્યસ્ત હોવાને કારણે નરો ન જઈ શકતી તો શ્રીગોવર્ધનધર તેને બોલાવતા અને છતાંય ન જઈ શકતી તો સ્વયં તેના ઘરે પધારીને માંગીને દૂધ આરોગતા.

તે દિવસે શ્રીવલ્લભ પધાર્યા હતા તેથી નરો દૂધ આરોગાવવા ન જઈ શકી તો શ્રીનાથજીએ સાદ પાડીને તેને બોલાવી, 'અરે નરો ! મહેમાન આવ્યા તે તો સાડું થયું પણ મારી માટે દૂધ તો લાવ.' ત્યારે નરો દૂધ લઈને ગઈ.

શ્રીવલ્લભે એ અવાજ સાંભળીને દામોદરદાસજીને કહ્યું, 'દમલા ! પ્રભુ અહીં જ પ્રકટ થયા છે. તેથી સવારે ઉપર જઈશું.'

પછી શ્રીગોવર્ધનનાથજીને દૂધ આરોગાવીને નરો પાછી આવી ત્યારે શ્રીવલ્લભે કહ્યું 'આમાં કંઈ બચ્યું હોય તો અમને દે.'

નરો કહે, 'હા મહારાજ ! પણ થોડુંક જ બચ્યું છે, ઘરમાં દૂધ ઘણું છે. વધારે લઈ આવું ?'

श्रीवल्लभे क्वं 'ना; बीजुं तो नथी जेधतुं, आ थोडुंक ज लाव.' अने श्रीवल्लभे अे प्रसादी दूध ग्रहण कर्तुं.

त्यार पछी सद्दु पाडे ; परिवार सहित श्रीवल्लभना शरणे आव्या.

सवारे स्नान करीने श्रीवल्लभ सर्व वैष्णवोने साथे लधने श्रीगिरिराजज्ज उपर पधार्या. श्रीवल्लभने पधारता जेधने श्रीगोवर्धननाथज्ज अत्यन्त उर्षित थधने सामा पधार्या. बन्ने स्वरूप मण्या त्यारे भूभ ज प्रसन्न थया.

श्रीगोवर्धननाथज्जअे श्रीमहाप्रभुज्जने आज्ञा करी के 'आप मारी सेवानो कम प्रकट करो.'

त्यारे श्रीवल्लभे अेक नानकुंडुं मंदिर सिद्ध करावीने श्रीनाथज्जने पाट बिराजव्या अने अम्सरा कुंड उपर अेक गुफामां रहेता रामदास यौहान जे श्रीवल्लभने शरणे आव्या उता तेमने सेवानो कम शिषवाडीने श्रीनाथज्जनी सेवा करवानी आज्ञा करी.

श्रीसुबोधिनीलेभन तथा अन्य ग्रन्थो

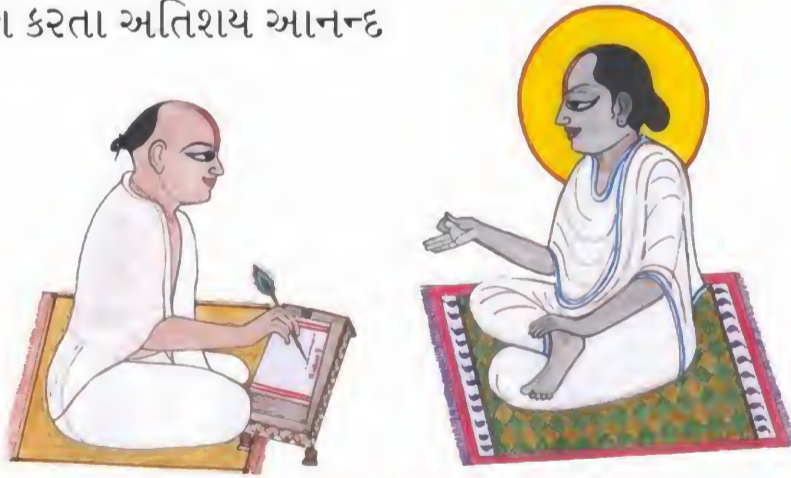
परिभ्रमणना अति व्यस्त कार्यकमनी साथे साथे श्रीवल्लभाचार्यज्जने; 'श्रीमद्भागवत' पर विवरण लभवानुं अतिशय महत्त्वनुं कार्य पाण करवानुं उतुं.

अेक वधत ज्यारे श्रीवल्लभाचार्यज्ज वृन्दावनमां बिराजता उता त्यारे तेओश्रीने मणवा निम्बार्क सम्प्रदायना आचार्य श्रीकेशवभट्ट काश्मीरी आव्या. तेमनी साथे तेमना शिष्य माधवभट्ट काश्मीरी पाण उता.

ते समये श्रीवल्लभाचार्यज्ज श्रीमद्भागवतनुं पारायण करी रह्या उता. तेथी केशवभट्ट अने माधवभट्ट; बन्नेअे श्रीवल्लभाचार्यज्जना श्रीमुभथी श्रीमद्भागवतनुं श्रवण कर्तुं.

माधवभट्ट काश्मीरीने श्रवण करता अतिशय आनन्द नो अनुभव थयो अने तेओने सदा श्रीवल्लभनी निकट रहेवानी उच्छा थध.

केशवभट्ट काश्मीरीअे पाण तेमनी उच्छ । जालीने ते मने श्रीमहाप्रभुज्जने भेट कर्तुं.

માધવભટ્ટ સારા શ્રોતા અને સારા લિપિક પણ હતા. તેમના અક્ષર ખૂબ જ સુંદર થતા.

શ્રીવલ્લભને પણ અનુકૂલતા થઈ; આપશ્રી 'સુબોધિની' લખાવે અને માધવભટ્ટ કાશ્મીરી લખતા જાય.

હવે લેખન કાર્ય વેગથી થવા લાગ્યું. માધવભટ્ટ સમજી સમજીને લખતા; કોઈ વાત ન સમજાય તો શ્રીવલ્લભ તેનું વિવરણ કરીને સમજાવતા.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ અન્ય પણ અનેક ગ્રંથોની રચના કરી છે. પોતાના અનુયાયીઓને કર્તવ્ય અને સિદ્ધાન્ત ની સમજ આપવા માટે આપશ્રીએ નાના નાના ૧૬^૧ ગ્રંથોની રચના કરી. જે 'ષોડશગ્રંથ' રૂપે પ્રસિદ્ધ છે.

આ સિવાય પણ તત્ત્વાર્થદીપનિબંધ, શ્રીબ્રહ્મસૂત્ર-અણુભાષ્ય, ગાયત્રીભાષ્ય, ત્રિવિધલીલાનામાવલી, શ્રીપુરૂષોત્તમસહસ્રનામસ્તોત્ર, પત્રાવલંબન વગેરે અનેક ગ્રંથોની રચના આપશ્રીએ કરી.

શાસ્ત્રાર્થમાં વિજય અને કનકાભિષેક

ભારતીય ધર્મશાસ્ત્રો અને તત્ત્વવિચાર શાસ્ત્રો ના યથાર્થ તાત્પર્યને પ્રકટ કરવા માટે વિદ્વાનો વચ્ચે શાસ્ત્રચર્ચાઓ થતી અને ચર્ચાના અન્તે ધર્મ અને તત્ત્વ ના સિદ્ધાન્ત પ્રસ્થાપિત થતા.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી ભારતભ્રમણ કરતા કરતા અનેક સ્થાનો પર શાસ્ત્રચર્ચાઓ દ્વારા સિદ્ધાન્તની સ્થાપના નું મહાન્ ઉત્તરદાયિત્વ પરિપૂર્ણ કરી રહ્યા હતા.

તે સમયે કેટલાક માયાવાદી બ્રાહ્મણોએ સરસ્વતીદેવીની આરાધના કરીને તેમને વશમાં કર્યા હતા. તેથી તેઓ જ્યાં જાય ત્યાં સરસ્વતીજીનો ઘટ મુકે અને ચર્ચા પછી સરસ્વતીજી પાસે બોલાવે કે 'આ બ્રહ્મણો નો મત સાચો છે.' એમ કરીને વાદમાં તેઓને કોઈ જીતી શકતું નહિ.

એક વખત આપશ્રી ઉજ્જૈન પાસે ઓડણા પધાર્યા હતા. તે વખતે ઓડણા દેશના રાજા રામભદ્રનારાયણ ને ત્યાં બ્રાહ્મણોની સભા ભેગી થઈ

હતી. શ્રીવલ્લભે જ્યારે આ સમાચાર સાંભળ્યા ત્યારે આપશ્રી તે સભામાં પધાર્યા. રાજા આપશ્રીના દર્શન કરીને અત્યન્ત પ્રસન્ન થયા અને આપને ઉંચા આસન પર બિરાજાવ્યા.

ત્યાર પછી માયાવાદી બ્રાહ્મણો સાથે શ્રીવલ્લભે શાસ્ત્રચર્ચાનો પ્રારંભ કર્યો. બ્રાહ્મણોએ કહ્યું - આ ઘટમાં સરસ્વતીજી છે તેઓ જે કહે તે સાચું. શ્રીવલ્લભે કહ્યું, 'ભલે; તમે સરસ્વતીજી પાસે બોલાવો.' બ્રાહ્મણોએ ઘટને વિનન્તી કરી; પરન્તુ ઘટમાંથી સરસ્વતીજી તો બોલ્યા જ નહિ. ત્યારે શ્રીવલ્લભે રાજાને કહ્યું કે 'આ સર્વ તો છલ કરીને ચર્ચામાં વિજય પ્રાપ્ત કરે છે. વૈષ્ણવમાર્ગ તો સર્વોપરી છે.'

ત્યારે બ્રાહ્મણોએ સરસ્વતીજીને પૂછ્યું 'તમે અમારું અપમાન કેમ કરાવ્યું.' સરસ્વતીજીએ તેમને જણાવ્યું કે 'અરે દુષ્ટો ! કોઈ મનુષ્ય હોય તો તેની સામે તો હું બોલું. સાક્ષાત્ વાકપતિ કે જેના કંઠાગ્રમાં હું રહું છું તેમની સામે હું કેમ બોલું ? (કિમકે શ્રીવલ્લભ જે કહે છે તે જ સાચું છે)'

સમસ્ત રાજસભામાં શ્રીવલ્લભનો જયજયકાર થઈ રહ્યો. રાજાએ વિચાર્યું કે 'મારા ધન્ય ભાગ્ય છે કે પૂર્ણ પુરુષોત્તમ મારા ઘરે પધાર્યા.' તે પછી રાજા અને અનેક દૈવીજીવો શ્રીવલ્લભને શરણે આવ્યા. રાજાએ શ્રીવલ્લભનો કનકાભિષેક કરાવ્યો. શ્રીવલ્લભની આજ્ઞાથી તે સ્નાનના સુવર્ણનું દ્રવ્ય બ્રાહ્મણ બાલકોના યજ્ઞોપવીત અને બ્રાહ્મણ કુમારિકાઓના વિવાહમાં ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો.

સ્વમતસ્થાપન તથા પત્રાવલંબનની રચના

શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ વેદ-શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા-બ્રહ્મસૂત્ર-શ્રીમદ્ભાગવત આદિ સર્વ શાસ્ત્રોનું મનન પૂર્વક સર્વશાસ્ત્રવચનોની એકવાક્યતા કરીને 'સાકાર બ્રહ્મવાદ' નો તત્ત્વસિદ્ધાન્ત પ્રસ્થાપિત કર્યો; જે પછીથી 'શુદ્ધાદ્વૈતવાદ' નામથી પણ ઓળખાયો.

સાકાર બ્રહ્મવાદના સિદ્ધાન્ત દ્વારા આ ભૂતલ પર જ શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ પુષ્ટિજીવો ને 'પ્રભુ' શ્રીકૃષ્ણ પ્રાપ્ત કરાવ્યા છે તેથી આપશ્રી શ્રીમહાપ્રભુજી તરીકે પણ પ્રસિદ્ધ થયા.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી દ્વારા સ્થાપિત સિદ્ધાન્તોને સંક્ષેપમાં જોઈએ તો -

પરં બ્રહ્મ પૂર્ણ પુરુષોત્તમ ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણ છે.

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને પોતાનામાંથી જ આ સર્વ સૃષ્ટિ (જડ-ચેતન તત્ત્વો) ની રચના કરી છે.

સૃષ્ટિમાં પ્રભુએ વિવિધ પ્રકારના જીવો રચ્યા છે. તેમાં વિશેષ કૃપા જેમની પર છે; તે પુષ્ટિ જીવો છે.

ભગવાન્ શ્રીકૃષ્ણની શરણાગતિ - ભક્તિ ને અનુસારી જીવન જીવવું તે પુષ્ટિ જીવોનું મુખ્ય કર્તવ્ય છે.

આપશ્રી જ્યારે કાશીમાં નિવાસ કરતા હતા ત્યારે ત્યાં દેશના ખૂણે ખૂણેથી વિદ્વાન પંડિતો આપશ્રીની સાથે શાસ્ત્રચર્ચા કરવા આવતા.

પ્રતિદિન શાસ્ત્રચર્ચા કરવામાં ઘણો સમય વ્યતીત થતો અને એક જ વાત પુનઃ પુનઃ અનેક વ્યક્તિઓને કહેવા કરતા શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ એક ઉપાય કર્યો. આપશ્રીએ પોતાનો મત 'પત્રાવલંબન' નામથી લખીને કાશીવિશ્વનાથના મંદિરમાં લગાવડાવી દીધો.

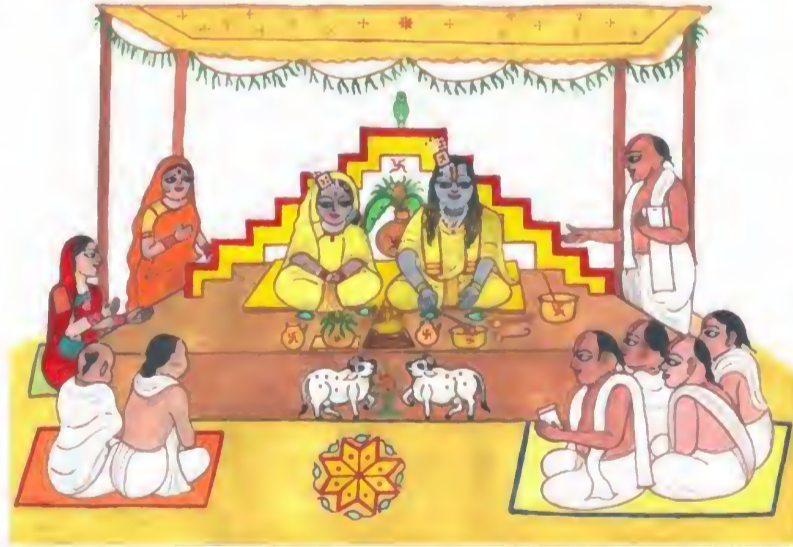
પત્રાવલંબનમાં સિદ્ધાન્તવિષયક ચર્ચા કર્યા પછી સમાપનમાં આપશ્રીએ લખ્યું કે - 'કાશીવિશ્વનાથના મંદિરમાં મેં ડિંડિમઘોષ કર્યો છે. જેના સાક્ષિ મહાદેવજી છે. જો કોઈને હવે શાસ્ત્રના તાત્પર્યના વિષયમાં સન્દેહ હોય તો મને આવીને પૂછી શકો છો.'

આ રીતે પત્રાવલંબન દ્વારા શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ અનેક પંડિતોને નિરૂત્તર કર્યા. તે પછી પણ જેમને કોઈપણ ચર્ચા કરવી હોય તો તેઓ શ્રીવલ્લભ પાસે આવતા અને આપશ્રી તેમનું સમાધાન કરતા.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજીનો પરિવાર

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી એક વખત પંઢરપુર પધાર્યા હતા. ત્યાં બિરાજતા પ્રભુ પાંડુરંગ શ્રીવિક્કલનાથજીના દર્શન કરવા પધાર્યા. ત્યારે શ્રીવિક્કલનાથજીએ શ્રીવલ્લભને આજ્ઞા કરી કે 'ભક્તિમાર્ગનો પ્રચાર આગળ પણ થતો રહે તે માટે અમારે આપને ત્યાં પ્રકટ થવું છે તેથી આપ વિવાહ કરો.'

ભગવદાજ્ઞાને અનુસરીને શ્રીવલ્લભે શાસ્ત્રીય વિધિ પ્રમાણે શુભ મુહૂર્તમાં કાશીમાં શ્રીમધુમંગલજી ના સુપુત્રી શ્રીમહાલક્ષ્મીજી સાથે વિવાહ કરીને ગૃહસ્થાશ્રમમાં પ્રવેશ કર્યો.

श्रीवल्लभाचार्यजीने त्यां बे पुत्र नुं प्राकट्य थयुं. प्रथम पुत्र श्रीगोपीनाथजीनुं प्राकट्य विक्रम संवत् १५६७ मां अडेलमां थयुं. द्वितीय पुत्र श्रीविठ्ठलनाथजी (श्रीगुसांठजी)नुं प्राकट्य विक्रम संवत् १५७२ मां यरगाटमां थयुं.

बन्ने बालको नानपाण्ठी ज भगवद्स्वरूपमां आसकित वाणा उता.

श्रीविठ्ठलनाथजी बालक उता त्यारनो ऐक प्रसंग ऐ; श्रीमहाप्रभुजीऐ श्रीविठ्ठलनाथजीने रमवा माटे श्रीबालकृष्णजीनुं स्वरूप पधरावी आप्युं उतुं. तेमने भोग धरवा माटे ऐक ठोर प्रतिदिन आपवामां आवतो. ऐक वખत श्रीविठ्ठलेशजीऐ ठोर भोग धर्यो त्यारे श्रीबालकृष्ण प्रभु ते ठोर लईने आरोगवा लाग्या. ते वખते नाना बालक श्रीविठ्ठलनाथजीऐ वियार्युंके ' जो श्रीबालकृष्णजी आपो ठोर आरोगी जशे तो मने तो कंठ मणशे ज नहिए !' तेथी तेमणे श्रीबालकृष्णजीनो उथ पकडी लीधो. उवे तो मजानी रमत शरु थई; आ बाजु श्रीठाकुरजी ठोर भेंये बीजी बाजु श्रीविठ्ठलनाथजी भेंये. श्रीमहाप्रभुजीऐ आ बालकीडा जोई अने अत्यन्त प्रसन्न थया. पछी आपश्रीऐ श्रीविठ्ठलेशजीने कहुं, 'आ तो लडाकु (नटभट) ठाकुर ऐ तमे तेमने पळोथी नहिए शको. उवेथी तमने बे ठोर आपवामां आवशे ऐक श्रीबालकृष्णजीनो अने ऐक तमारो.'

आ रीते श्रीवल्लभना बालकोनी बालकीडा पाण सात्त्विक, धर्मनिष्ठ अने भगवद्भक्तिभावथी परिपूर्णा उती.

बन्ने श्रीवल्लभनन्दन; श्रीगोपीनाथजी तथा श्रीविठ्ठलनाथजीमां परस्पर अत्यन्त स्नेहभाव उतो. भगवद्सेवानो कर्म तथा ग्रन्थपाठनो कर्म बन्ने बालको साथे रहीने उणीमणीने करता.

बन्ने बालकोऐ नानी वयमां ज सर्व शास्त्रोनुं अध्ययन करी लीधुं उतुं.

मोटा थईने श्रीगोपीनाथजी अने श्रीविठ्ठलनाथजीऐ श्रीवल्लभने अनुसरीने लोकमां भक्तिमार्गनो प्रचार कर्यो अने श्रीवल्लभनुं कार्य आगण वधार्युं. बन्ने आचार्योऐ विविध ग्रन्थोनी रचना करीने पुष्टिग्रन्थसाहित्यने समृद्ध कर्युं.

श्रीपुरुषोत्तमसहस्रनामनी रचना - वैष्णवोने श्रेष्ठ जवन माटेनी प्रेरणा

श्रीवल्लभना मोटा पुत्र श्रीगोपीनाथज्ज नो प्रतिदिननो अेवो नियम હતો કે સમ્પૂર્ણ શ્રીમદ્ભાગવતનો પાઠ કરીને જ ભોજન કરવું. શ્રીમદ્ભાગવત બૃહદ્ (મોટો) ગ્રન્થ છે. તેમાં ૧૮૦૦૦ શ્લોક છે. તેથી સમ્પૂર્ણ શ્રીમદ્ભાગવતનો પાઠ કરવામાં ઘણો સમય લાગે. તે કારણે શ્રીગોપીનાથજ્જ ભોજન પણ બે ત્રણ દિવસે કરતા.

શ્રીગોપીનાથજ્જના આ પરિશ્રમનું નિવારણ થાય અને તેમનો નિયમ પણ સંચવાય તે માટે શ્રીમહાપ્રભુજ્જે 'શ્રીપુરુષોત્તમસહસ્રનામ સ્તોત્ર'ની રચના કરી; જેના પાઠથી શ્રીમદ્ભાગવતના પાઠ કર્યાનું ફલ પ્રાપ્ત થાય છે.

તે જ રીતે શ્રીવલ્લભે પોતાના નાના પુત્ર શ્રીવિક્કલનાથજ્જ માટે શ્રીમદ્ભાગવતના દશમ સ્કન્ધના અર્થ રૂપ ત્રિવિધલીલાનામાવલી ની પણ રચના કરી. આ રીતે શ્રીવલ્લભે પોતાના બન્ને પુત્રોને ભક્તિમાર્ગનિષ્ઠાનું દાન કર્યું.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજ્જના અનેક શિષ્ય થયા. જેમાંથી ૮૪ વૈષ્ણવોની વાર્તા પ્રસિદ્ધ છે. આપશ્રી અત્યન્ત કાળજીપૂર્વક અને આત્મીયતાના ભાવ થી પોતાના શિષ્યોને શ્રેષ્ઠ માર્ગનો બોધ આપતા.

આપશ્રીના શિષ્યોમાં પણ ખૂબ જ જીજ્ઞાસાવૃત્તિ રહેતી. તેઓ શ્રીવલ્લભને પોતાના કર્તવ્યના વિષયમાં પૂછતા કે 'અબ હમારો કહા કર્તવ્ય હૈ ?' ત્યારે આપશ્રી જેમનો જેવો અધિકાર હોય તે પ્રમાણે ભગવદ્સેવા, ભગવદ્શરણાતિ વગેરે કર્તવ્યોનો ઉપદેશ આપતા.

શ્રીવલ્લભ પોતાની સાથે રહેતા વૈષ્ણવોનું પોતાના બાળકની જેમ ધ્યાન રાખતા. વૈષ્ણવોને ઘરે પધારીને ત્યાં કેટલોક સમય રોકાઈને તેમને ભગવદ્સેવાનો ક્રમ પણ શીખવતા.

પોતાના શિષ્યોનું જીવન સાત્ત્વિક, ધર્મનિષ્ઠ અને ભગવદ્ભક્તિથી ઓતપ્રોત બને તે માટે આપ સતત પ્રયત્નશીલ રહેતા.

શેઠ પુરુષોત્તમદાસને ત્યાં નન્દમહોત્સવ

કાશીના નગરશેઠ પુરુષોત્તમદાસ શ્રીમહાપ્રભુજીના શિષ્ય હતા. તેઓ શ્રીમદનમોહનજીની સેવા કરતા.

એક વખત શ્રીમહાપ્રભુજી કાશીમાં શેઠ પુરુષોત્તમદાસને ત્યાં પધાર્યા.

શ્રીમહાપ્રભુજી ત્યાં બિરાજતા હતા તે સમયમાં જન્માષ્ટમીનો ઉત્સવ આવ્યો. ત્યારે શ્રીઆચાર્યચરણે નન્દરાયજીને ત્યાં જે રીતે નન્દમહોત્સવ થયો હતો તે ભાવથી શ્રીઠાકુરજીને પલનામાં પધરાવી નન્દમહોત્સવ કર્યો.

જ્યારે શ્રીમહાપ્રભુજી ઉત્સવ કરી રહ્યા હતા ત્યારે નન્દરાયજી, યશોદાજી, ગોપી ગ્વાલ સાક્ષાત્ પધાર્યા અને અનિર્વચનીય નન્દમહોત્સવ થયો.

આ ઉત્સવ અને સાક્ષાત્ નન્દરાયજી-યશોદાજી-ગોપી-ગ્વાલના દર્શન નો અલૌકિક આનન્દ, શેઠ પુરુષોત્તમદાસ અને તેમના પરિવારને પ્રાપ્ત થયો.

ઉત્સવ સમ્પન્ન થયા પછી શ્રીવલ્લભે યશોદાજી-ગોપી-ગ્વાલને કહ્યું 'આ કાલમાં આપ સાક્ષાત્ પધાર્યા તે ઉચિત નથી (કિમકે આપના દર્શનનો અધિકાર બધાને નથી તેથી) હવે અમે આપના વેશ ધરાવીશું તેમાં પધારજો.

ત્યારે સહુએ કહ્યું 'ભલે હવે અમે; આપ વેશ ધરાવશો તેમાં પધારીશું.'

ત્યારથી પુષ્ટિમાર્ગીય ભગવત્સેવાના ક્રમમાં નન્દમહોત્સવના ઉત્સવ પર નન્દરાયજી, યશોદાજી, ગોપી, ગ્વાલના વેશ ધારણ કરવાની રીત સ્થાપિત થઈ.

આ રીતે શ્રીમહાપ્રભુજીએ પ્રથમ શ્રીકૃષ્ણજન્મમહોત્સવ શેઠ પુરુષોત્તમદાસને ત્યાં કર્યો. ત્યાર પછી શેઠ પુરુષોત્તમદાસ નિત્ય શ્રીમદનમોહનજીને પાલને ઝુલાવતા અને જન્મ ઉત્સવના ભાવમાં મગન રહેતા.

श्रीद्वारिकाधीशानुं प्राकट्य

अेक समये श्रीवल्लभाचार्यशु द्वारिका पधार्या उता.

त्यारे आपश्रीना तेजथी प्रभावित थधने त्यांना ब्राह्मणु आपश्री पासे आव्या अने विनन्ती करी के - 'महाराज; अहीं वजनाभशु द्वारा स्थापित भगवद्स्वरुप तु भुडाना भक्त पर प्रसन्न थधने डकोरमां बिराज्या ऐ. उवे अहींनुं मंदिर भाली ऐ. तेथी आप भगवद्स्वरुप पधरावु.'

श्रीवल्लभे कहुंके ' आज विचार करीने काले कहीश.'

रात्रे आप विचारमां बिराज्या उता त्यारे श्रीद्वारिकाधीशानु प्रभु प्रकट थया.

श्रीद्वारिकाधीशानु प्रकट थधने आज्ञा करी के, 'श्रीइकिमणीशु द्वारा सेव्य अमारी मूर्ति अहीं (पासे श) इकिमणीवनमां पृथ्वीतलमां बिराजे ऐ अने तेनी पासे ते समयना त्रण रत्नु ऐ. अेक तु द्विव्य शंभ ऐ, भीजुं भाणुकनु किरिट ऐ अने त्रीशु अेक कटार ऐ.

आ मूर्ति दुर्वासा ऋषिना शापथी श्रीइकिमणीशुने १२ वर्ष सुधी अमारु वियुग थयु उतु त्यारे तेओअे आ मूर्तिनुं पूजन कर्तुं उतुं.

पछी ज्यारे अमारु संयुग थयु त्यारे श्रीइकिमणीशुअे; वियुग समये जे स्थल पर बिराज्या उता ते स्थलमां, आ मूर्तिने पृथ्वीमां पधरावी दीधा उता. अे स्वरुपने आप पधरावु.'

अेम आज्ञा करीने श्रीद्वारिकाधीश प्रभु अन्तर्धान थया.

भीजे द्विवसे श्रीवल्लभाचार्यशु; अे ब्राह्मणुने साथे लधने ते स्थानमां पधार्या अने प्रभुनी आज्ञा अनुसार त्रणुय वस्तुओ सहित भगवद्स्वरुपने पधरावीने द्वारिकाना प्राचीन मंदिरमां स्वरुप प्रतिष्ठा करी तथा सेवानु क्म प्रारंभ करावु.

त्यार पछी कालकभे अे भगवद्स्वरुप शंभुद्वार (भेट-द्वारिका) मां पधार्या अने अघापि त्यां श्रीद्वारिकाधीश मंदिरमां बिराजे ऐ.

ભગવન્નામનું માહાત્મ્ય

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી તીર્થક્ષેત્રોની યાત્રા કરતા કરતા દક્ષિણ ભારતના વિષ્ણુકાંચી ક્ષેત્રમાં પધાર્યા. વિષ્ણુકાંચીમાં શ્રીવરદરાજસ્વામીનું ભવ્ય મંદિર આવેલું છે.

શ્રીવલ્લભ; મંદિરમાં પધારી રહ્યા હતા ત્યારે મંદિરમાં જવાના પગથિયા પર આપશ્રીએ જોયું કે મહાન્ ભગવદ્ભક્ત કવિ શ્રીજયદેવજીએ રચેલ 'ગીતગોવિન્દ' ની અષ્ટપદીઓ કોતરેલી હતી.

ત્યારે સાથે રહેલા દામોદરદાસ હરસાનીજીને આપશ્રીએ કહ્યું કે 'ભગવન્નામ પણ ભગવદ્સ્વરૂપ ની જેમ જ માહાત્મ્યશાલી છે. તેથી તેને પગ લગાડીએ તો તે મોટો દોષ છે.'

આમ કહી શ્રીવલ્લભે શ્રીવરદરાજસ્વામીને ત્યાંથી જ પ્રણામ કર્યા. શ્રીવરદરાજસ્વામીએ જાણ્યું કે - 'શ્રીવલ્લભ મંદિરમાં પોતાની પાસે નહિ પધારે'

ત્યારે તેઓ સ્વયં સામેથી શ્રીવલ્લભની પાસે પધાર્યા અને શ્રીવલ્લભનો શ્રીહસ્ત પકડીને આ અષ્ટપદી જે ચોવીસ પગથિયામાં છે ત્યાં ચરણ ન પડે તે રીતે શ્રીમહાપ્રભુજીને પધરાવીને પોતાના મંદિરમાં લઈ ગયા.

આ રીતે ભગવન્નામ તથા ભગવદ્ સ્વરૂપ બન્ને એકરૂપ છે તેમનું સન્માન કરવું તેવો બોધ આ પ્રસંગ દ્વારા શ્રીવલ્લભે આપ્યો.

શ્રીવલ્લભાચાર્યજી વૈષ્ણવો માટે સદા બિરાજે છે

શ્રીમહાપ્રભુજીને પ્રભુએ આજ્ઞા કરી કે "હવે આપ ભૂતલ પરથી પાછા નિત્ય લીલામાં પધારો." ત્યારે માર્ગપ્રચારનું કાર્ય શ્રીગોપીનાથજી, શ્રીગુસાંઈજીને સોંપી શ્રીમહાપ્રભુજીએ કાશીમાં ગંગાજીના તટ પર સંન્યાસ ગ્રહણ કર્યો.

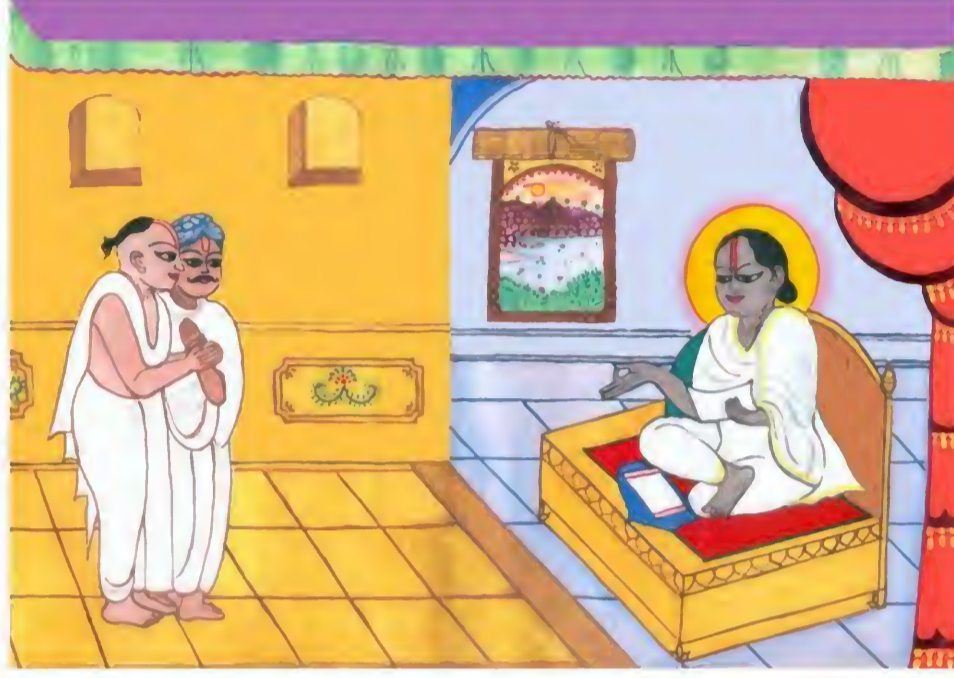
તે સમયે શ્રીગોપીનાથજી તથા શ્રીવિક્કલનાથજી આપશ્રીની પાસે આવ્યા અને પૂછ્યું 'હવે અમારું શું કર્તવ્ય છે ?' ત્યારે શ્રીવલ્લભે મૌનવ્રત ધારણ કરેલું હોવાથી જમીન પર સાડા ત્રણ શ્લોક લખીને ઉપદેશ આપ્યો તે ઉપદેશ 'શિક્ષાશ્લોકી' નામે પ્રસિદ્ધ છે.

ત્યાર પછી શ્રીવલ્લભાચાર્યજીએ ગંગાજીમાં પ્રવેશ કર્યો અને ત્યાં ઉપસ્થિત લોકોએ આકાશમાં જતા તેજપુંજને જોયો. જ્યારે કાશીમાં આપશ્રીએ સંન્યાસ ગ્રહણ કર્યો ત્યારે એક વૈષ્ણવ

અત્યન્ત દુઃખી થયા ત્યારે શ્રીમહાપ્રભુજીએ કહ્યું 'તુ દુઃખી ન થજે અચ્યુતદાસ પાસે જજે.'

અચ્યુતદાસ શ્રીમહાપ્રભુજીના કૃપાપાત્ર વૈષ્ણવ હતા. તેઓ શ્રીમહાપ્રભુજીના પાદુકાજીની નિત્ય સેવા કરતા. ત્યાર પછી તે વૈષ્ણવ અચ્યુતદાસ પાસે ગયા અને સર્વ સમાચાર કહ્યા.

ત્યારે અચ્યુતદાસે કહ્યું 'શ્રીમહાપ્રભુજી ભૂતલ નો ત્યાગ કરે જ નહિ તને ભ્રમ થયો હશે, જો હમણા જ ઉત્થાપનના સમય થશે તારા સર્વ સન્દેહ દૂર થશે.'

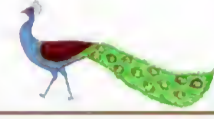
ત્યાર પછી ઉત્થાપન કરાવીને મંદિરના દરવાજા ખોલ્યા અને તે વૈષ્ણવને બોલાવ્યા તેમણે આવીને જોયું અને આશ્ચર્ય પામ્યા. શ્રીમહાપ્રભુજી તો ત્યાં બિરાજીને શ્રીભાગવતજીનું વાંચન કરી રહ્યા છે. ત્યારે તે વૈષ્ણવે દંડવત્ પ્રણામ કર્યા, શ્રીમહાપ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી 'તું સન્દેહ ન કર, કાશીમાં જે તુ જોઈ આવ્યો તે તો લૌકિક લીલા હતી. ભક્તના ઘરમાં તો હું સદા જ બિરાજું છું.'

તેથી પોતાના અનુયાયીજનો માટે તો આપશ્રી શ્રીબેઠકજી, સ્વગ્રન્થો, સેવ્ય આદિ સ્વરૂપે સદા બિરાજે જ છે. આવા આપણા પ્રેરક - પથપ્રદર્શક ગુરુવર્ય શ્રીવલ્લભાધીશજીને અનેકશઃ વન્દન.

આપના દ્વારા પ્રવર્તિત માર્ગને અનુસરીને આપણા જીવનને સાર્થક કરીએ....

શ્રીવલ્લભાધીશ કી જય

पुष्टिमङ्गलमार्ग-प्रवर्तक साकारब्रह्मवाद-स्थापक आचार्यवर्य
श्रीमहाप्रभुशु श्रीवल्लभाचार्यशु

श्रीपुष्टिसंस्कार संस्थान, मोटी हवेली-जूनागढ
संचालित
श्रीपुष्टिसंस्कार पाठशाला

आशिर्वाद
गोस्वामी श्रीकिशोरचन्द्रजी महाराजश्री

अध्यक्ष
गोस्वामी श्रीपीयूषकुमारजी महोदय

आज प्रत्येक व्यक्ति अपने बच्चोंको शिक्षित करने के प्रति अत्यन्त जागृत है. इसी के साथ वह संस्कारो के मूल्य को भी स्वीकार रहा है. विश्व विकास का बीज मानव चेतनामें निहित है. यदि मानवमन सुंदर सात्त्विक होगा तब हि समाजमें शान्ति एवं उन्नति संभव होगी. स्वस्थ मानवमनका निर्माण बाल्यावस्थासे हो यह आवश्यक है.

पुष्टिसंस्कार पाठशाला के द्वारा बाल संस्कार का यह आवश्यक कार्य सम्पन्न हो रहा है.

आज १०० से भी अधिक गांवोंमें पुष्टिसंस्कार पाठशाला के केन्द्र कार्यरत हैं. पाठशालामें बालकोंके द्वारा शुद्ध उच्चार सहित संस्कृत श्लोकोंका पठन किया जाता है. पाठशाला संचालक उन्हे धर्म इतिहास की जानकारी, सात्त्विक जीवन एवं दिनचर्या का बोध कराते हैं. बच्चोंको गोसेवा की प्रेरणा दी जाती है. श्रीवल्लभाचार्यजी के द्वारा उपदिष्ट सिद्धान्तोंको जीवनमें उतारने की प्रेरणा दी जाती है. राष्ट्रप्रेम, पर्यावरण शुद्धि, व्यसनमुक्ति, सत्यवचन, सत्संग आदि का महत्त्व समजाया जाता है. धार्मिक परीक्षा आयोजन, विविध स्पर्धा आयोजन एवं सांस्कृतिक कार्यक्रमों के द्वारा बालकोंको प्रोत्साहित किया जाता है.

प्रत्येक बालक का सर्वांगपूर्ण विकास - पुष्टिसंस्कार पाठशाला का लक्ष्य है.

॥ श्रीवल्लभचरित्र ॥

पुष्टि पब्लिकेशन - जूनागढ

होन : ०२८५ - २५२११११, भो. ८५३८० २८४५५ | www.pushtipublication.com